

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2016

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący SSR Joanna Wojtoszek

Protokolant Anna Kołodziej

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego p M. B.

reprezentowanego przez A. B.

przeciwko J. B. i F. B.

o alimenty

p o s t a n a w i a :

I. umorzyć postępowanie w sprawie,

II. nie obciążać pozwanych J. B. i F. B. kosztami postępowania w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. B. , pozwem z dnia 19 kwietnia 2016 r. wniosła o zasądzenie od pozwanych J. B. oraz F. B. alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda M. B. .

W uzasadnieniu pozwu podała, że jej mąż nie wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna M. B. , który jest całkowicie na jej utrzymaniu i którego potrzeby są bardzo duże dlatego musiała domagać się alimentów od pozwanych.

Dodatkowo na rozprawie w dniu 23 maja 2016 roku A. B. oświadczyła, że razem z małoletnim synem M. B. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Obecnie A. B. pracuje za wynagrodzeniem w wysokości 1717 zł netto miesięcznie. Średni koszt usprawiedliwionych miesięcznych potrzeb małoletniego powoda wynosi obecnie około 1000-1500 złotych miesięcznie.

Pozwana J. B. oraz pozwany F. B. w części wstępnej rozprawy wnieśli o oddalenie powództwa w całości . Pozwana J. B. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem F. B. . Pozwana otrzymuje emeryturę w wysokości netto około 1360 zł , jest po amputacji piersi. Pozwany F. B. otrzymuje emeryturę w wysokości netto od (...),12 – 2961,64 zł (marzec 2016 r.) . Pozwany choruje na zwyrodnienia kręgosłupa i bioder. Bierze leki i korzysta z rehabilitacji. Pozwaniem wiedząc, że ich syn K. B. nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań alimentacyjnych na rzecz małoletniego M. B. .

Na rozprawie w dniu 23 maja 2016 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. B. oraz pozwana J. B. zawarły ugodę mocą , której pozwana zobowiązała się łożyć raty alimentacyjne na rzecz małoletniego powoda M.

B. w kwocie 200 złotych miesięcznie, płatne najpóźniej do dnia 20 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki, do rąk matki małoletniego powoda A. B. poczynając od dnia 1 maja 2016 r.

Na rozprawie w dniu 23 maja 2016 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. B. oraz pozwany F. B. zawarli ugodę mocą, której pozwany zobowiązał się łożyć raty alimentacyjne na rzecz małoletniego powoda M. B. w kwocie 200 złotych miesięcznie, płatne najpóźniej do dnia 30 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki, do rąk matki małoletniego powoda A. B. poczynając od dnia 1 maja 2016 r.

Strony oświadczyły, że treść zawartej ugody zrozumiały, nie wniosły do niej żadnych zastrzeżeń i po odczytaniu treści tej ugody dobrowolnie ją podpisały.

Sąd zważył co następuje:

Treść art. 917 kc stanowi, że przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

Istota zawartej przez pozwaną J. B. oraz pozwanego F. B. i przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda M. B. w dniu 23 maja 2016 r. ugody polega na tym, że ugoda jest umową, która umożliwia likwidowanie konfliktów na drodze kompromisu, bez konieczności odwoływania się i angażowania osób trzecich oraz sądu, bez konieczności prowadzenia, zwykle żmudnego, kosztownego oraz sformalizowanego postępowania, również dowodowego. Taki sposób rozwiązywania sporów należy uznać ze wszelkich miar za pożądany i przynoszący stronom wymierne korzyści. Przywraca on ponadto zaufanie między stronami i odbudowuje wiarę w możliwość umownego układania wzajemnych między nimi relacji. Ponadto ugoda zawarta zostaje z poszanowaniem interesu obu stron i to strony w wyniku zawartego kompromisu konstruują treść ugody.

Zważyć nadto należy, że na rozprawie w dniu 23 maja 2016 r. A. B. i pozwani J. B. oraz F. B. zgodnie oświadczyli, że treść zawartej ugody zrozumieli, nie wnosili do zawartej ugody żadnych zastrzeżeń i po odczytaniu treści tej ugody dobrowolnie ją podpisali.

Natomiast, zgodnie z art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W doktrynie i utrwalonym orzecznictwie sądowym umorzenie postępowania, na podstawie art. 355 §1 kpc następuje jeżeli wydanie wyroku "stało się zbędne lub niedopuszczalne". Przytoczone sformułowanie nie jest jednoznacznie interpretowane. Nie budzi wątpliwości, że chodzi o przypadki, w których przyczyna umorzenia zawarta w art. 355 § 1 kpc nie istniała w dacie wytoczenia powództwa, lecz zaistniała dopiero po tej chwili, czyli jest następcza (zwrot "stało się") i wniknęła w toku sprawy sądowej. Na tle sformułowania z art. 355 § 1 kpc przyjąć należy, że wydanie wyroku staje się "zbędne", jeżeli zgłoszone przez powoda roszczenie uzyskało już ochronę prawną, o której udzielenie wnosił powód, a więc jeżeli został już zrealizowany cel, dla którego wytoczono powództwo. Zbędne jest zatem wydanie wyroku, jeżeli powód na innej drodze uzyskał tytuł egzekucyjny np. w wyniku zawarcia ugody.

W przedmiotowej sprawie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. B. z pozwaną J. B. oraz pozwanym F. B. na rozprawie w dniu 23 maja 2016 r. zawarli ugodę, która Sąd uznał za zgodną z prawem, i zasadami współzycia społecznego i dlatego Sąd, uwzględniając przesłanki prawne z art. 223 kpc, na podstawie art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie.

Orzeczenie o kosztach (pkt II postanowienia) oparto na art. 102 k.p.c.

Odpis uzasadnienia z pouczeniem o zażaleniu doręczyć :

-pozwanej J. B.